

Vertelschets 32.6: De beker van de onderkoning

BEGINZIN

't Is nog vroeg in de morgen, de ezels staan bepakt en bezakt klaar, de dichtgeknoopte zakken met koren zitten er stevig op.

VERTELSCHETS

Vertrek uit Egypte

- Wat een vreugde, ze kunnen het niet op, ook Simeon is erbij, zie je hoeveel ze om elkaar geven! Nog enkele dagen en ze zullen vader weer ontmoeten!
- Ze zijn nog niet ver de stad uit of ze zien in een stofwolk iets dichterbij komen: ruiters.

Het bezoek van de ruiters

- 'Waarom heb je goed voor kwaad vergolden? Waarom heb je de zilveren beker van mijn heer weggenomen?' *Juist de beker waarin de onderkoning kan zien wat voor een mensen jullie zijn!*
- In grote verbazing kijken de broers de hoofdman van deze ruiters aan, waarom spreekt deze man zulke harde woorden tegen hen? Ze zijn zich van geen kwaad bewust. Het bewijs hebben ze getoond, ze hebben het geld dat ze de vorige keer in de zakken vonden, keurig meegebracht. Hoe zouden ze dan uit het huis van de onderkoning zilver of goud stelen?
- 'Zoek alles maar langs, waar de beker gevonden wordt, die zal sterven en de anderen zullen u tot slaven zijn.' *Merk je dat ze eerlijk zijn?*
- 'Nee, waar we de beker zullen vinden die zal onze slaaf zijn, de anderen zijn onschuldig.'
- Alle zakken worden doorzocht, van de grootste tot de kleinste. *De gezichten van de broers worden steeds blijer, ze zijn al bij de zak van Zebulon en er is niets gevonden, zie je wel... Nu Benjamins zak nog.... Een schreeuw van ontzetting, de beker, de zilveren beker in Benjamins zak.*

Terug naar de onderkoning

- Daar sjokken ze voort, de broers hebben in de mantel bovenin bij de hals een scheur zitten, als teken van groot verdriet. *De reis begon zo fijn en nu....*
- *Eerst die vreemde maaltijd, dan dat geld dat boven in de zakken zat, nu weer geld boven in de zakken... vreemd!*

Schuldbelijdenis

- 'Waarom hebben jullie dit gedaan? Jullie weten toch dat ik zo iets zeker zou opmerken?' Zijn ogen fonkelen van woede, ze kunnen niets inbrengen want de beker is het bewijs. 'God heeft het kwaad gestraft (*dat we eens hebben bedreven, jaren geleden, deze straf is rechtvaardig*). Wij zullen u tot slaven zijn!'
- 'In wiens zak de beker gevonden is, die is mijn slaaf. Gaan jullie in vrede naar je vader.'

Juda pleit voor Benjamin

- Juda nadert tot de onderkoning. Hij vraagt of hij nog een woord mag spreken. Juda weet dat deze onderkoning net zo belangrijk is als Farao zelf. *Juda weet wel dat hij geen rechten heeft, de diefstal is het bewijs.*
- Juda hoopt het harde hart van de onderkoning te vermurwen tot ontferming. Hij voert in het kort aan:
 - Benjamin was thuis bij zijn vader die hem innig liefheeft (het enige kind nog van Rachel).
 - Dat ze Benjamin van de onderkoning mee moesten nemen.
 - Dat als Benjamin meegaat, vader van verdriet zal sterven.
 - Dat de nood zo hoog werd, dat ze weer koren moesten halen.
 - Dat ze alleen welkom waren als Benjamin erbij zou zijn.
 - Vader klaagt dat één van zijn kinderen verscheurd is, nu zullen ze ook Benjamin van hem afnemen – dit zal zijn dood betekenen.
 - Juda geeft aan dat hij voor Benjamin zal instaan, hij zal borg zijn

De onderkoning maakt zich bekend

- Jozef kan de tranen niet meer inhouden. *Hij is zo ontroerd dat hij ziet hoe de broers aan elkaar verbonden zijn, dat er oprechte liefde is.* Hij huilt het uit zodat de Egyptenaren buiten de kamer hem horen. *Ken je dit huilen? Wat je ook probeert, tegenhouden gaat niet meer, je tranen moeten eruit!*
- 'Ik ben Jozef! Leeft mijn vader nog?' De broer kunnen hem niet antwoorden, zo zijn ze geschrokken. *Begrijpelijk, net hebben ze hem verteld dat Jozef verscheurd is geworden door een wild dier, en nu komt de leugen aan het licht.*
- Ze moeten gewenkt worden om dichterbij te komen, het kreunt in hun binnenste en de leugen wordt nog eens benadrukt. 'Ik ben Jozef, uw broeder, die gij naar Egypte hebt verkocht!' *Je zou willen dat je weg kon vluchten, de dood voor ogen, nu zal er wraak genomen worden!*
- 'Wees niet bevreesd, dit moest gebeuren zodat jullie in leven konden blijven.'

Familie van Jozef wordt verzocht in Egypte te komen wonen

- Een uitdrukkelijk bevel om in Gosen te komen wonen. De hele familie zal onderhouden worden zodat ze de 5 jaren van honger zullen overleven.
- 'Boodschapt mijn vader al de heerlijkheid, breng mijn vader zo snel mogelijk naar Egypte.' *Nu zullen ze vader moeten vertellen van de leugen die meer dan 20 jaar tussen hen in stond...*
- Farao zendt wagens mee naar Kanaän zodat de terugreis nog voorspoediger en sneller kan verlopen. Ze moeten onderweg niet gaan twisten over wie de meeste schuld heeft.
- Vader Jakobs hart kan het bijna niet verwerken als hij hoort van het grote nieuws, ze moeten alles vertellen want hij gelooft het niet. *23 jaar heeft hij gedacht dat Jozef niet meer leefde, en opeens hoort hij dat hij leeft en onderkoning is van Egypte.*
- Het is of Jakob zich opeens jaren jonger voelt, hij veert op, want dit bericht is zo groot, zo bijzonder. *Hij wil nu Jozef zien, hem aanraken, hem kussen...*
- 'Het is genoeg, mijn zoon Jozef leeft nog, ik zal gaan en hem zien eer ik sterve!'

SLOTZIN

Wat een wonder om na 23 jaar van rouw en verdriet nu te beseffen: Jozef leeft!